

متن پرسش

با عرض سلام: ۱. استاد به نظر شما دلیل این که بعضی از ما تا به حال هزاران بار تصمیم به اصلاح و تغییر روش زندگی گرفته ایم اما موفق نمی شویم چیست؟ مثلا بنده خودم بارها شده که مثلا با خواندن بخش هایی از یک کتاب (آشتی با خدا، شرح ده نکته از معرفت نفس و...) یک تصمیمی می گیرم و مثلا فردایش انگار اصلا به کلی فراموش می کنم و دوباره در شب یا در فرصتی که با خود تنها می شوم می گویم ای داد! اصلا اخیرا گاهی این مطلب به ذهنم خطور می کند که این نوع زندگی که دین به ما ارائه می کند گاهی نشدنی به نظر می رسد؟ ۲. چه کنیم که با توجه به نکته خودتان در یکی از کتاب ها، خدایی که «هست» را متوجه باشیم تا خدایی که «چیست» دارد را؟

متن پاسخ

باسمه تعالی. سلام علیکم. ۱- وقتی آرزوهای بلند دنیایی را اصل نگیریم و کینه و پر حرفی را در میدان ذهن و فکر خود جای ندهیم، بین عمل و عقیده نزدیکی حاصل می شود. ۲- در این مورد عرایض مفصلی در شرح کتاب «آن گاه که فعالیت های فرهنگی پوچ می شود» شده است، خوب است که با حوصله شرح صوتی آن کتاب را دنبال کنید. موفق باشید